

На злочестиятъ домъ Астинговъ на скоро се приложи и друго нещастие. Работата по търговията му се побърка, той испадна, и изведнѣждъ се видя лишень, и отъ честъ, и отъ имотъ, и отъ приятели. Останалъ бѣ само съ една кжца, но и тя отиде отъ ржка. Законътъ отежди да се продаде и кжцата му, дори нѣщо и отъ покжщнината му, така щото отъ малко-малко да се удовлетвори исковитѣ на взаимодавцитѣ му.

Така Астингъ отъ единъ богатъ търговецъ достигна да стане единъ сѣтѣнъ сиромасъ. Прѣнудень бѣ да си насме една най-проста кжщичка, въ която се подслони съ дѣцата си. Тукъ той остана да оплаква сѣтнитѣ си дни, заедно съ своитѣ клѣти дѣца, още неспособни за работа, които до вчера, какво е нѣщо бѣдностъ, нѣмание, не знаеха, а сега нѣмание нито съ що да си дойджтъ, нито съ що да се облекжтъ, както прилича.

Само една полза докара злочестината на Г-на Астинга. *Ницета смиритѣ чловѣка*, говори писанието. Така сжщо и Г. Астингъ въ бѣдността си твърдѣ много се измѣни въ характера си, той стана кротъкъ, и като че всичкитѣ му прѣдишни буйства се угаложиха. Ако не съ друго, то понѣ съ сладки думи старасе да облѣгчава тегилата на горкитѣ си дѣца, съ голѣма нѣжностъ се обхождаше и къмъ ступанката си, на която добринитѣ отъ день на день започна да оцѣнява все повече и повече.

*
* * *

Между това Каролъ срѣщна разни промѣненія въ честта си. Първитѣ му стѣпки въ свѣтовний животъ бѣха злосасти. При корабоначалникътъ бѣ